

Lars Oskan-Henriksens tale ved IDAHOT

Taler

Lars Oskan-Henriksen
Forperson for Copenhagen
Pride

Dato

17. maj 2016

Sted

Rådhuspladsen

Omstændigheder

Hvert år den 17. maj afholdes den Internationale dag mod homofobi, transfobi og bifobi (IDAHOT).

Fru minister, kære allesammen

Tusinde tak for, at I er mødt op i dag for at markere den internationale dag mod homo-, bi- og transfobi! Over hele kloden markeres dagen med tusindvis af arrangementer, som skal sætte fokus på de udfordringer, vi møder som en af de minoriteter i verden, som udsættes for mest forfølgelse og uretfærdighed.

Det er en dag, som maner til sammenhold – sammenhold inden for hele gruppen af LGBTIQI osv. Og til sammenhold, uanset hvilken geografisk, etnisk eller religiøs gruppe vi tilhører. Hvis LGBTIQI-personer udgjorde en nation, ville vi være klodens tredjest folkerige. Nu forholder det sig imidlertid sådan, at vi lever spredt over hele kloden – under vidt forskellige forudsætninger for at stå frem, kæmpe og frigøre os fra undertrykkelse. Som vores demonstration her i dag meget grafisk illustrerer, så er der endnu 80 lande på jorden, hvor det at leve med en seksualitet eller kønsidentitet, som afviger fra flertallets, er strafbart – fra bøder til dødsstraf.

Det er også derfor, vi står her i dag – for at huske på alle dem, som ikke ville kunne gøre tilsvarende i deres lande – af frygt for alvorlige repressalier – for at give dem stemme – for at huske på dem og for at lægge pres på vore politikere, så de tager LGBTIQI-rettigheder op HVER gang, der er lejlighed til at gøre det – og uanset overfor hvem.

Vi skal ikke vige tilbage for at tale uretten midt imod. Og vi skal ikke relativere rettigheder. Om man er født i Kampala, Kathmandu, Cayenne eller København

– så har man lige megen ret til at elske og leve i overensstemmelse med sig selv.

Vi skal også bruge dagen til at minde os om, hvad vores eget sammenhold betyder – som LGBTQI-personer i Danmark 2016. Til at minde os om, at hvis vi ikke kæmper for alles ret i hele LGBTQI-familien – så taber vi også kollektivt kampen.

I de sidste måneder har vi som organisationer – bla. de 4 organisationer, som står bag dagens demonstration – Sabaah, LGBT Danmark, Amnesty International og Copenhagen Pride – sammen med stærke transaktivister kæmpet den vigtige kamp for, at transpersoner i Danmark – og internationalt – fjernes fra listen over psykiske sygdomme. Alt tyder nu på, at denne kamp bærer frugt, og at det er lykkedes os at overbevise politikerne om, at Danmark skal gå forrest i verden på dette spørgsmål, og at det som i 1981, da det handlede om at fjerne homoseksuelle fra samme liste, betaler sig at vise verden vejen frem for at vente på WHO. Det er vi glade for at have været med til at få til at lykkes – og det er lykkedes, fordi vi har stået bag hinanden og bakket hverandres kamp op. Sådan er vi stærke – for åben dialog og enighed i mål gør stærk.

Kampen er ikke slut – nu skal vi bevare presset på den politiske proces, så transpersoner omsider får retten til egen krop og til at kunne bestemme over egen behandling – vi ønsker, at der indføres informeret samtykke i sundhedssystemet for transpersoner – ligesom for ALLE ANDRE DANSKERE, og vi ønsker, at der ændres i Sundhedsstyrelsens vejledning, så Sexologisk kliniks monopol brydes, og der igen indføres mulighed for, at transpersoner kan gå til en privatpraktiserende læge eller gynækolog for at få udskrevet de hormoner, de har brug for. Transpersoner skal sættes fri – som selvstændige, myndige aktører i egne liv. Væk med umyndiggørelsen og formynderiet – det er uværdigt – det er umenneskeligt. Vi kan ikke finde os i det!!

Og det kan lade sig gøre.

Hvis der er EN ting, der står tilbage fra sidste uges IDAHOT-forum i København, så er det den maltesiske minister for borgerrettigheder, sociale anliggender og forbrugerspørgsmål, Helena Dallis, svar på spørgsmålet: "Hvad skal der til for at skabe forandring?"

Det skal lige siges, at den maltesiske regering på 3 år har ændret 85 forskellige lovkomplekser for at gøre dem mere homo-, bi-, trans- og intersex-inkluderende, hvilket har ført til, at det stærkt katolske Malta nu iflg. ILGA er langt det førende land i verden, når det gælder sikring af vore borgerrettigheder. Da de indledte arbejdet, var 80 % af befolkningen imod bedre rettigheder for LGBTQI-personer – nu, 3 år senere, er 80 % af befolkningen for.

På spørgsmålet: "Hvad skal der til for at skabe forandring?", svarede Helena Dalli: "Two words: Political will"!

Så let er det. Der skal vilje til – og mod! Politisk mod til ikke at lave politik efter meningsmålinger, men i forhold til, hvad man anser for at være rigtigt og retfærdigt, tilføjede hun.

Så lad en opfordring til danske politikere lyde her fra Rådhuspladsen i dag: Gå forrest! Lad os skabe en revolution i fællesskab, hvor de sidste rester af LGBTQI-diskrimination endegyldigt fjernes fra dansk lovgivning. Sæt et arbejde i gang som det maltesiske, hvor lovgivningen systematisk granskes for uretfærdigheder, og lad disse blive fjernet – og nedsæt et råd af civilsamfundsorganisationer fra LGBTQI-miljøet til at rådgive jer om, hvordan man skaber ægte inkluderende lovgivning.

Vi husker, hvem der er med os, og hvem der går imod! Som Martin Luther King Jr. engang sagde: "In the end, we remember not the words of our enemies, but the silence of our friends."

Under sidste uges konference opfordrede de forsamlede politikere civilsamfundsorganisationerne til at være deres vagthunde – til at gøre dem opmærksomme på uretfærdigheder og til at være deres kritikere, når tingene ikke bevæger sig hurtigt nok frem. Det vil vi gerne – tak for invitationen. Men det forudsætter to afgørende ting:

Den ene er, at I politikere sikrer, at vi har fornuftige forhold at arbejde under. I kan ikke på den ene side pålægge os det kollektive ansvar for på samfundets vegne at løfte denne opgave, og så samtidig ikke ville lægge midler til dette arbejde. Vi tre store organisationer, som står som arrangører her i dag, kan ikke i fællesskab mønstre én fuldtidsmedarbejder. Alle er vi 100 % frivilligt drevet – og vi knokler for at skabe de resultater og den viden, I efterspørger. Men hvis I vil

flytte det her område, som I siger, og hvis I vil basere jer på viden og fakta – så kræver det, at vi kan levere det – og det forudsætter altså, at man sætter midler af til indsamling af disse fakta.

Vi KAN ikke gøre det selv!!

Det andet er, at I skal lytte, når vi taler med jer. Hør på og anerkend, hvilke problematikker og udfordringer vi lægger frem for jer – og stol på, at vi nok har ret, når vi påpeger dem. Undlad at negligere eller bagatellisere ting, der ikke influerer jer selv personligt.

Tag som udgangspunkt, at vi ved, hvad vi taler om, og at når vi kommer med en problematik – så er det en, som bør løses – gennem politisk vilje og med politisk mod.

Det er budskabet fra i dag!

Støt os! Lyt til os! Brug os!

Sammen kan vi skabe en bedre verden for LGBTQI-personer over alt. Og en sådan verden er en bedre verden for hele menneskeheden!

Tak for ordet, og tak til jer alle, fordi I kom i dag.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Regnbuebevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-henriksens-tale-ved-idahot>